

De Nederlandse kerken

waren er als de kippen bij om te protesteren tegen de Russische invasie in Oekraïne. Zij zijn direct pro-Oekraïne. Haar vlag moet uit. Het is een terecht protest. Er vallen aan beide zijden veel slachtoffers en de strijd is nog lang niet voorbij. Meeleven en hulp tot op de dag van vandaag. De geel-blauwe vlag is inmiddels een vertrouwd beeld in ons land, aan kerkgebouwen. Ik begrijp het en heb, met de nazi-invasie en -bezetting in 1940-'45, nog op het netvlies, daar ook begrip voor.

Witregels

In de herfst van 2023 horen we in het Midden-Oosten een schreeuw om aandacht; de derde Palestijnse intifada. Verontwaardiging alom. De Israëlische regering beantwoordt deze opstand met een buitenproportionele oorlog. Geen oog om oog en tand om tand en dan stoppen. De Thora-rol met Leviticus 24: 19-20 blijft in de Aron Hakodesj. Protesten tegen het beleid worden afgedaan als antisemitisch. De Israëlische regering trekt zich niets aan van internationale verdragen, eerdere toezeggingen en afspraken. De Israëlische gegijzelden en de Palestijnen in de bezette gebieden zijn de primaire slachtoffers.

Kerken trekken zich nu terug binnen hun muren. Houden zich schuil binnen de cover van de kerkbladen. In die magazines zie ik veel witregels, waar ik over het kwaad van oorlogen zou moeten lezen. Witregels, waar het over het onrecht van Apartheid zou moeten gaan. Witregels, waar ik over de mensonterende genocides zou moeten lezen. Witregels, waar kerkleiders en gelovigen in opstand zouden moeten komen en zich uitspreken.

Stil

Op zondag 21 februari 1943 werd in alle katholieke kerken een herderlijk schrijven voorgelezen waarin geprotesteerd werd tegen de jodenvervolging. Karmeliet Titus Brandsma ageert tot in de dood tegen het onrecht van het nazisme.

Vandaag niets over wat in Gaza gebeurt met een lijdende bevolking. Gaza, een plek, van de overigens vele plekken, op aarde waar mensen niet waardig mogen leven en hun naam niet in vrede mogen dragen.

Ik begrijp het niet. Waarom blijft mijn kerk, zo oorverdovend stil?

Nesjomme

De usurpator van het Midden-Oosten gaat nog verder en komt er zelfs openlijk voor uit. Israël wil de hele Gazastrook veroveren en er voor onbepaalde tijd blijven. Palestijnse huizen worden gesloopt, hun haarden gedoofd. Zonder schuldgevoel of schaamte wordt Gaza voor de Palestijnen totaal onleefbaar gemaakt. Wat ooit in 1897 onder aanvoering van Theodor Herzl in Palestina begon, zet zich tot op de dag van vandaag voort. De Israëlische kolonisatie wordt verder uitgebreid. Weer is voor oorlog gekozen. Amnesty International meldt de pleging van genocide. De huidige Herodus pleegt ook nog infanticide; kinderen zijn immers 'potentiële terroristen'. Zij mogen niet dromen, niet leven; ze moeten tijdig gedood worden. Israël wil de 'nesjomme', de ziel van de Palestijnen niet zien.

Waarom

Waarom houdt mijn kerk zich zo angstvallig schuil binnen haar muren? Waarom toetst zij tussen de cover van haar parochiemagazines zoveel witregels leeg over oorlogen, apartheid en genocides?

Waarom dit onhoudbare pro-Israël-beleid? Welke belangen spelen hier? Op welke onderstroom berust haar stilte? Hoe wordt het weggijken gerechtvaardigd? Wat dwingt de kerken om te zwijgen over het lijden in Gaza? Kerkbesturen leg het alsjeblieft uit, want **ik zou het willen begrijpen!**